

φεύγουσ' ἀφῆκε τοῦ φυγόντος ἡ ἀγάπη.

Ὅταν ἀκούω τοῦ ἀνέμου τὴν πνοήν,
τρέμω τὴν καταγίδα.

Ἄλλ' ἂν τὸν φέρῃ καταγίς;

Ἄς πνῆθ' δὲν φοδοῦμαι! τρέμω. . . ἀπ' ἐλπίδα!

Ὁ Κιν-Φό ἤκουε σιγῶν, ἡ δὲ ταγκαδέρη ἐ-
τελείωσε τὸ ἄσμά της διὰ τῆς ἐπομέννης στροφῆς:

Μακράν μου τρέχεις. Τί ζητεῖς; Πλούτη, χρυσὸν

ζητεῖς μακράν μου πλάνης!

Πλοῦτόν μου ἔχω περισσόν

ἐγὼ σὲ μόνον. Ἄν μακράν μου ἀποθάνης!

Ἐπάνελθε, ἀρκεῖ! Σελήνας τώρα τρεῖς

μοῦ λείπεις καὶ σοῦ λείπω.

Ἐγὼ μετρῶ, σὺ δὲν μετρεῖς;

Καὶ μ' ἀγαπᾷς καὶ σ' ἀγαπῶ. . . — θὰ σοῦ τὸ εἶπω!

— Ἴσως ἔχει δίκαιον, ἐπιθύρῃσεν ὁ Κιν Φό,
ἴσως ὁ πλοῦτος μόνον δὲν ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν!

Ἄλλὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δοκιμάσῃ τις.
Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Κιν-Φό εἰσῆρχετο εἰς
τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ δύο ξένοι, οἵτινες εἶχον πα-
ρακολουθήσει αὐτόν, ἠγαγκάσθησαν νὰ σταμα-
τήσωσιν.

Ὁ Κιν-Φό κατηυθύνθη ἡμέρα πρὸς τὴν σκι-
άδα τῆς Μακροβιότητος, ἠνοιξε τὴν θύραν της,
τὴν ἐπανεκλείσει, κ' εὐρέθη μόνος ἐντὸς μικρᾶς
αἰθούσης, ἰλαρῶς φωτιζομένης ὑπὸ λαμπτήρος
ἀμαυρᾶς ἔχοντος τὰς ὑέλους.

Ἐπὶ τραπεζίου κατεσκευασμένου ἐξ ἐνὸς μύ-
νου τεμαχίου νεφρίτου λίθου, εὐρίσκετο μικρὰ
κυτίς, περιέχουσα κόκκους τινὰς ὀπιοῦ, ἀνα-
μειγμένου μετὰ θανασίμου δηλητηρίου—πρό-
χειρον ἐν πάσῃ περιπτώσει καταφύγιον εἰς τὸν
ἀνιῶμενον πλούσιον.

Ὁ Κιν-Φό ἔλαβε δύο τῶν κόκκων ἐκείνων,
εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς μικρὰν καπνοσύριγγα ἐξ
ἐρυθρᾶς ἀργίλλου, ὁποῖα συνήθως μεταχειρίζον-
ται οἱ ὀπιοπῶται, καὶ ἠτοιμάσθη νὰ τὴν ἀνάψῃ.

— Καὶ πῶς λοιπόν! εἶπεν, οὐδεμίαν κὰν
συγκίνησιν θὰ αἰσθανθῶ, καθ' ἣν στιγμὴν πρό-
κειται νὰ κοιμηθῶ διὰ νὰ μὴ ἐξυπνήσω πλέον!

Διστάσας δ' ἐπὶ στιγμὴν,

— Ὅχι! ἀνέκραξε, ῥίπτων τὴν καπνοσύ-
ριγγα, ἥτις ἐθραύσθη χαμαί. Τὴν θέλω τὴν ἐ-
σχάτην αὐτὴν συγκίνησιν, ἔστω καὶ συγκίνη-
σις τῆς προσδοκίας· τὴν θέλω . . . καὶ θὰ τὴν
ἔχω.

Ἐξελθὼν δὲ τῆς σκιαδος ὁ Κιν-Φό, ἐβάδισε,
ταχύτερον ἢ συνήθως, πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ
Βάγγ.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΟΡΟΘΕΤΗΣΕΩΣ

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς
Κράτους τινὸς στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς θεμε-
λιωδῶν βάσεων ἃς συντόμως ἐκθέτομεν.

Πρώτη βάση. Ἀρχαῖα μεθόρια πολιτικά,
ἱστορικά, οἰκονομικά καὶ ἐθνολογικά ἢ ἐθνοκρα-
τικά, ὑπάρξαντα, νῦν διαμορφωθέντα, ἢ δυνά-
μενα νὰ διαμορφωθῶσι.

Δευτέρα βάση. Γεωμετρικά σχήματα ἢ γραμ-
μαὶ κατὰ συνθήκην (lignes conventionnelles).

Τρίτη βάση. Φυσικαὶ γραμμαὶ, κορυφογραμ-
μαὶ (lignes de partage des eaux) καὶ μισγάγ-
κειαι (thalwegs).

Ἡ πρώτη ἐξ ὅχως κοινωνικῆ, συνδέει τὸ
παρελθὸν μὲ τὸ μέλλον, ἀρμύζει εἰς τὴν ἠθικὴν
καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξιν ἔθνους τινὸς, εἶναι συ-
νέπεια τῶν μεγάλων ἀρχῶν τοῦ νῦν αἰῶνος, ἃς
αἱ τελευταῖαι δεκαετηρίδες διὰ περιφανῶν γε-
γονότων ἐκύρωσαν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται μακρὰς εἰδι-
κάς καὶ ἐπιμόνουσ σπουδὰς, ἐγείρει κατὰ τὴν ἐ-
φαρμογὴν ἀμφισβητήσεις σπουδαίας, ἃς προκα-
λεῖ ἢ παντοειδῶν συμπερόντων σύγκρουσις, ἥτις
θίγει καὶ ἄλλων κρατῶν τὰ συμφέροντα.

Ἡ δευτέρα δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς στρα-
τιωτικὰς, πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀπαι-
τήσεις, τυγχάνει δύσκολος εἰς τὰς ἐφαρμογὰς
αὐτῆς, ἐνίοτε δ' εἶναι ἀδύνατος.

Ἡ τρίτη εἶναι ἡ μόνη κατὰ γενικὴν ἀρχὴν
ἐφαρμοσίμος. Φυσικαὶ καὶ ἀρχικαὶ γραμμαὶ (li-
gnes naturelles et principales) εἰσὶν αἱ ἀκρῶ-
ρειαι καὶ αἱ μισγάγκειαι. Ἐρευνησόμεν ἀμφο-
τέρας.

Αἱ ἀκρῶρειαι εἰσὶ πάντοτε αἱ ἀρμοδιώτεραι·
ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἔποψιν, εὐχερῶς δύναν-
ται ν' ἀνευρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, παρέχουσιν
ὀροθετικὴν γραμμὴν καταφανῆ καὶ ἀμετάβλητον·
ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν δὲν παραβλάπτουσι
τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, διότι αἱ πόλεις
κείμεναι παρὰ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν, τῶν πο-
ταμιδίων καὶ τῶν χειμάρρων δὲν ἀποχωρίζονται
ἐκ τῶν πλησιοχώρων χωρίων, οὐδὲ ταῦτα ἐκ
τῶν ἀροσίμων γαιῶν αὐτῶν· διὰ τούτων ἀπο-
φεύγει τις τὰς ἀναφουρέσας σοβαρὰς ἐριδας ἐπὶ
τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων. Ὑπὸ καθολικωτέραν
δ' ἔποψιν, ἐπειδὴ ἡ ὑπέρβασις καὶ διάβασις αὐ-
τῶν παρέχει φυσικῶς δυσχερείας, χωρίζει τοὺς
οἰκοῦντας τὰς ἀντιθέτους κλιτύας τοῦ ὄρους, ὃ
χωρισμὸς δ' οὗτος εἶναι κατὰ τοσοῦτον ἀξιοση-
μείωτος, ἐφ' ὅσον ὁ πολιτισμὸς τῶν οἰκούντων
εἶναι μικρότερος.

Ἡ πείρα δι' ἀνυπολογίστων καταστροφῶν εἰς
διαφόρους χώρας ἀπέδειξεν, ὅτι οὐδὲ τὰ φράγ-
ματα (barrages) οὐδὲ τὰ προχώματα (digues)
εἰσὶν ἐπαρκῆ ἀμυντικὰ μέσα πρὸς πρόληψιν τῶν
πλημμυρῶν. Οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰ δημόσια
ἔργα διαφοροτρόπως ἀπεπειράθησαν νὰ περιεῖ-
λωσι τὰς ἐκ τούτων βλάβας, ὁμοφώνως δ' οἱ ἀρ-
μόδιοι καὶ διὰ σπουδαίων νομοθετημάτων κα-
τέληξαν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ μόνου ἐπαρκοῦς
καὶ πρακτικοῦ μέσου, ἥτοι εἰς τὴν ἀπόρροσιν
τοῦ χειμάρρου, κατὰ τὴν τεχνικὴν ἔκφρασιν, ἣν
κατορθοῦσιν ἀπαγορεύοντες τὸ δικαίωμα τοῦ νέ-
μεσθι (διὰ ποιμνίων) τὴν λεκάνην τῆς ἀπορροῆς
(bassin de reception) καὶ ἀναδασοῦντες ταύτην
διὰ φυτειῶν.

Ἔθεν αἱ ἀκρόρειαι εἰσὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς δασονομίας πρόσφοροι πρὸς τὰ ζωτικὰ τῶν κατοίκων συμφέροντα.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἔποψιν δέον νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ γραμμὴ τῆς ἀκρωρείας δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ μεγάλην ἀνάπτυξιν, διότι διὰ νὰ ἐπιτηρηθῇ δέοντως (la ligne d'observation) ἀπαιτεῖ μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἐκτὸς ἐλείνων ὧν χρεῖαν ἔχουσι διὰ τὴν τακτικὴν ἀμύναν (défense tactique) καὶ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰς ἐφεδρείας, ἤτοι διὰ τὴν στρατηγικὴν ἀμύναν (défense stratégique)· ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρέχῃ πολλὰς διαβάσεις διὰ τῶν αὐχένων (cols, δερβενίων) καθέτους ἐπὶ τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς. Πρέπει δὲ νὰ παρέχῃ εὐκόλον καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους συγκοινωνίαν μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, διότι διὰ τούτων τῶν συγκοινωνιῶν δύναται τις νὰ φυλάττῃ τὴν χώραν κατέχων οὐχὶ ἅπαντα τὰ σημεῖα, ἀλλ' ἐκεῖνα μόνον πρὸς αἱ διάφοροι τῆς συγκοινωνίας ὁδοὶ συγκλίνουσι.

Μισγάγκεια. Ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων μέχρι τῶν νεωτάτων οὐδέποτε αὐταὶ ἐχρησίμευσαν ὡς ὄρια Ἐπικρατειῶν. Οὕτω π.χ. ἡ Ἥλις, ἡ Μεσσηνία, ἡ Λακωνία, ἡ Ἀρκαδία, ἡ Ἀχαΐα, ἡ Ἀργολίς, ἡ Κορινθία, ἡ Ἀττικὴ, ἡ Βοιωτία, ἡ Φωκίς, ἡ Λοκρὶς περιωρίζοντο ὑπὸ θέσεων, ἐν αἷς οὐδεμίᾳ ἀπαντᾶται μισγάγκεια.

Ἡ Ἑσθονία οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς ἀπολήγουσα εἰς τὸν Πηνειὸν ὡς εἰς ὄριον.

Ἡ Ἥπειρος, διαθεομένη ὑπὸ πολυαρίθμων ποταμῶν, οὐδένα τούτων εἶχεν ὡς ὄριον.

Τὴν Μακεδονίαν οὐδεὶς ὥρισεν ὡς χώραν ἀποτερματιζομένην εἰς τὸν Ἀλιάκμονα, τὸν Στρυμόνα, τὸν Νέστον ἢ τὸν Ἀξιόν.

Τὴν Ἰουδαίαν περιωρίζεν ὁ Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος.

Αἱ ἐν τῇ Γαλιατίᾳ κτήσεις τῆς Ῥώμης ὑπερβάσαι τὸν Ῥοδανὸν ἐκέκταντο ὡς φυσικὸν ὄριον τὰ ὄρη Cevennes.

Ἡ τοῦ μεγάλου Καρόλου εὐρεῖα αὐτοκρατορία οὐδέποτε ἔσχεν ὡς ὄρια μῆτε τὸν Ἄλβιν (Elbe), μῆτε τὸν Δούναβιν, μῆτε τὸν Theiss, μῆτε τὸν Raab.

Ἡ Ἰσπανία ὡς ἐν Κράτος καὶ τὰ διάφορα Κράτη, ἅτινα ἀπετέλουν αὐτήν, οὐδέποτε εἶχον ὄρια τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς μισγάγκειας. Οὕτω λ.χ. οὔτε ὁ Ebre, οὔτε ὁ Guadalquivir, οὔτε ἡ Guadiana, οὔτε ὁ Duro, οὔτε ὁ Minho, οὔτε ὁ Xucar, οὔτε ἡ Segura ἐγένοντο ποτὲ ὄρια τῶν βασιλείων τῆς Ἰσπανίας.

Ὁ Ναπολεὼν καίτοι βλέπων ἐξηνητημένους ὀπισθεῖν τὰς δυνάμεις αὐτοῦ τὸ 1813, συμπυκνωμένους δὲ τοὺς ἀντιπάλους, ἀπέκρουσε τὸ ποτάμιον ὄριον, ὅπερ οἱ σύμμαχοι προὔτειναν τότε αὐτῷ κατὰ τὸ περιβόητον ἄλλ' ἀνωφελεὲς Συνέδριον τῆς Πράγας.

Τὴν μεγάλην Σινικὴν αὐτοκρατορίαν οὐδέποτε ὥρισεν ὁ ποταμὸς Ἀμούρ· γνωστὸν δ' ὅτι οἱ Σινεῖς ἔκτισαν τὰ περίπυστα Σινικὰ τεῖχη, ὅπως προσκλήσωνται σὺν τοῖς φυσικοῖς ὄρειοῖς συνόροις καὶ τεχνητὰ ἐμπόδια.

Ἐν ταῖς Ἰνδαίαις οὐδέποτε ὁ Γάγγης ἐχρησίμευσεν ὡς ὄριον. Ἐν Ἰταλίᾳ ὡσαύτως, ὅτε ἦτο αὐτὴ διηρημένη εἰς διαφόρους Πολιτείας καὶ διάφορα Κράτη, οὐδέποτε οὐδεὶς ποταμὸς ὥριζε τινα ἐξ αὐτῶν, ἀπασῶν ἄλλα φυσικώτερα καὶ ὀχυρώτερα ὄρια κεκτημένων.

Καὶ ἡ παρούσα δ' ἐν γένει κατάστασις τῆς Εὐρώπης εἶναι τοιαύτη (πλὴν ἐξαιρετικῶς τοῦ κάτω Δουνάβεως), ὥστε τὰ πλεῖστα τῶν Κρατῶν αὐτῆς περιορίζονται ὑπὸ ὅλων ἄλλοιῶν ὀρίων παρὰ τὰ τῶν μισγαγκειῶν.

ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΑΝΗΣ.

Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ Ο ΖΟΛΑ

Ἐπιστολὴ πρὸς ἐπαρχιώτην.

Τῆς ΚΥΡΙΑΣ Χ **, εἰς Σύρον.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 26 Νοεμβρίου 1879.

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Πλήττεις, λέγεις, φοβερὰ εἰς τὴν μοναξίαν σου, καὶ θέλεις διασκέδασιν. Χασμαῖσαι ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας· ἐβαρύνθης ν' ἀναγινώσκῃς τὰ τιμολόγια τῶν ἀνταποκριτῶν σου καὶ τὰ δελτία τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, ἀπέκαμες σπουδάζων τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων περὶ τοῦ ὀροθετικοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ ἀναμένων τὴν λύσιν του, ἵνα εὐφρανθῇ τέλος ἡ διψῶσα πατριωτικὴ σου καρδιά, καὶ θέλεις νὰ πληρώσῃς κἀπως τὰς παραδόξως κενὰς ὥρας τῆς πολυασχόλου αὐτῆς σχολῆς σου, καὶ ζητεῖς νὰ σοῦ στείλῃ ἐξ Ἀθηνῶν εὐάρεστόν τι ἀνάγνωσμα, ἐλαφρὰν τινα ψυχαγωγίαν τῆς θυμοβαροῦς σου ἀνίας. Δὲν ἀρκεῖσαι δὲ μόνον εἰς τὴν περιπαθῆ καὶ συγκινητικὴν ἀπεικόνισιν τοῦ νοσήματός σου, ἀλλὰ καὶ δρίζεις μόνος σου τὸ ἱατρικόν. Τύπος ἱκανῶς περίεργος ἐμπειρικοῦ ἱατροῦ, δοκιμάζοντος τὰ ἱατρικά του ὄχι μόνον εἰς ζῆνους, in anima vili οὕτως εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐαυτοῦ του, ὑποδεικνύεις σὺ αὐτὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Διστάζεις, εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι ὁ δισταγμὸς σου εἶνε φαινόμενος μόνον καὶ καθ' ὑπόκρισιν. ἤκουσες, μοι γράφεις, ἄπειρα περὶ τοῦ περιωνύμου Ζοῦλα καὶ τῶν ἔργων του, ἅτινα καθ' ἐκάστην ἀνὰ μυριάδας ἀρπάζουσιν οἱ παρισινοί, νωπὰ ἔτι καὶ μυρίζοντα τυπογραφικὴν μελάνην, ἀπὸ τῶν βιβλιοπωλείων τὰς θυρίδας. Ἀνέγνωσες τόσα καὶ τόσα περὶ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς φυσιολογικῆς σχολῆς, τῆς école naturaliste, ἤτις, — σημείωσαι καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν γνωρίζεις, διότι εἶνε νέον πρόσφατον, τὸ ὁποῖον αὐτὴν μόλις τὴν ἐβδομάδα